

КОНСТАНТИНЪ ВЕЛИЧКОВЪ

Нашитѣ малки читатели знаятъ неговото име. Тѣ сж виждали и портрета му въ своитѣ читанки, туренъ надъ хубави разказчета и стихотворения. Но тѣ не знаятъ, че отъ смъртта на тоя нашъ голѣмъ писатель, най-близъкъ приятель и съдейникъ на Ив. Вазовъ, се навършиха вече 25 години презъ миналия месецъ декемврий. Той е роденъ въ гр. Т. Пазарджикъ на 1856, а почина въ Гренобълъ, Франция, гдето бѣше отишълъ да се лѣкува, на 1907 год.

Освенъ като голѣмъ писатель — писалъ и за възрастни, и за деца — Величковъ е известенъ и като политикъ. Той, като министъръ на народното просвѣщение, основа Рисувалната академия въ София, въ която се изучиха много художници и учители по рисование. Нека завинаги запазимъ името и дѣлото на Величкова въ паметъта си.

* * *

Боже, гдето ида,
Боже, щото видя —
на небето горе,
долу на земята —
всичко на душата
ми за тебъ говори.

Цѣлата вселена,
вѣчна и нетленна,
стои предъ очи ми
като книга, гдето
съ трепетъ на сърдцето
чета твоего име.

К. Величковъ